

NYERS

HÚSMÁRVÁNY

Elbizonytalanodom a fövenysáv előtt.
Kimozdul annyi bézs kavics, s vonul a hullám
után sustorogva vissza. Azt játssza újra, az élet
visszavonhatatlan partot ér. Csakhogy ez az élet
minden alkalommal visszahátrál, honfoglalását
visszavonja, meg ne ütközzön azzal, ami
nálánál puhább. A soha össze nem állt egész –
része mind a kopott körömház, a mosott cimpa,
a csontig simogatott *nyakszirt*, a nedves ajak,
a fogak murvája, a hāj kásája, a sok opál szilánk, –
egy hajdan magasló, majdan ismét felálló élő
világítótorony. Húsmárvány kolosszus
oldott, nyers kavicsköve a hullámok alatt:
mintha a torzó lett volna előbb,
megelőzzön minden épet.
Visszalépek a kontinens felé.

MINDEN ÉLET

Mitől most ez a szomorúság,
hisz meglett, ha szomjan halt is
közben a kis teltkarcsú kavics?
Így ragaszkodni egy kerekded
testhez, miközben a hullámozás
előbb-utóbb minden élet legyalul!
Amíg a víz alatt füled, jól hallod,
mint horzsolja a régi követ a friss sít.
Minden tégladarabból, zöld üvegcserepből
gömbölyű, tenyérynym simogatás lesz...
A beomlott tornyokból zöld zátonyok,
a felrobbant hegyekből szél hordta homok-
sziget. Ez a por töri-e szemed
vagy a vízben gyorsan oldódó mélabú?
Egy sötétkék felhőrája a felszín alatt?
A márványháló kígyózó árnya?
A meglesett zene?

34 MÉSZKŐ TÁRGY

Én az előtörténetet nem ismerem,
az én tanúságom későbbbről,
nincs emlékem a platók vízszintes korából,
nincs jogom kétségbe vonni a lejtő geometriát,
ahogyan a Nap felé fordult kőlapok között fekvő
idős, meztelen párt is csak most először látom,
s ha nem szeretnék feltételezésekbe bocsátkozni,
azt kell hinnem, mindig is így feküdtek,
lehunyt szemmel, testükön sóval,
hogy ez első (ez utolsó, ez egyetlen) meztelenségük,
bőrük télen világosabb, nyáron sötétebb a köerezetnél,
itt voltak akkor is, amikor a sík elbillent,
vele a sziget, a tenger, a galaxis (stb.)
és érzékeim tájolása, s az egyensúly megőrzésére legtöbb
esélye annak maradt, ami valamelyest kerekded, a kavicsnak,
a csigaháznak, a lélek mészkő tárgyainak,
s nekik, akik ha feljön a Hold, így, ruhátlan
visszaúsznak...

